

AUSTIN CORCORAN

af Marianne Gross
udgivet i *akvarellen 4-2015*

Fra svovl til sjæl - det lyder som en god titel på en udstilling, men udtrykket kan kendetegne den rejse, som Austin Corcorans kunst har været på. En rejse i tid såvel som en sjælelig udviklingsrejse. De billeder jeg har set fra hans ungdom bar præg af sprudlende energi, vildskab og kolorit. De var meget farvestærke og eksplosive. Med tiden er hans billeder blevet mere blide og indadvendte, men på ingen måde mindre intense. De kræver sensitivitet, fordybelse og refleksion. Dette kan synes som en naturlig proces, efterhånden som en kunstner modnes, men det har måske også at gøre med det faktum, at Austin Corcoran er fra Irland. Det er vel rigtigt, at den irske folkesjæl rummer megen temperament og livsglæde, men også en til tider dyb melankoli og grublen over tilværelsen.

Ulykkelig kærlighed og en brækket ankel var årsagen til, at Austin Corcoran havnede i Danmark i 1977. I tomrummet efter en skilsmisse fik han besøg af en ven der boede i Danmark med sin kæreste, som desværre brækkede anklen under besøget. Hun kunne derfor ikke tage med tilbage til Danmark som planlagt, og Austin Corcoran blev tilbudt den ledige plads i bilen for at komme lidt væk fra det hele. Kort efter at være kommet til landet mødte han amerikanske Judith - de blev gift og har boet sammen i Danmark lige siden.

Nogle kan godt lide at sammenligne billedkunst og akvarelmaleri med musik - Austin Corcorans arbejder er flere gange blevet sammenlignet med kammermusik: små intime velspillede stykker med få instrumenter. Selvom de fleste af billederne synes abstrakte, så fornemmer man alligevel ofte, at de har afsæt i naturfænomener og almengyldige tanker og oplevelser, som undervejs viderefortolkes og fortættes i en enkel komposition. Der opstår et minimalistisk øjebliksbillede af kunstnerens sindstilstand.

Mange af billederne har et blødt og sensuelt, og samtidig stærkt udtryk over sig. En yndlingsfarve er Davy's gray, og han bruger ofte grå nuancer og jordfarver, som lægges lidt diffust på papiret. Men så skal der skabes balance - for eksempel ved at inkludere nogle klart afgrænsede og veldefinerede former, eller ved at "kradse": de bløde flader kradses op med mørke streger, som understreger de eksisterende former eller står i kontrast til dem.

Kompositionen er selvsagt vigtig. Han arbejder sig mentalt ind i livets store spørgsmål og prøver at frembringe associationer til tanker og følelser i underbevidstheden. Helt modsat surrealist, som viser billeder af en forvrænget virkelighed indeholdende et væld af elementer, så udkrystalliserer Austin Corcorans billeder sig i enkle kompositioner, som alligevel udfolder

meget indhold, når man fordyber sig i dem. Han tænker meget i kontraster: lys/mørke, blødt/hårdt, buer/linier, konkret/mystisk, bastant/æterisk.

Austin Corcoran arbejder ofte meget grafisk med sine værker. Han holder af akvarelmaleriets udtryksform, men eksperimenterer også gerne med tryk, collage og mixed media. Ved at arbejde i serier med ensartede temaer, når han en tilstand, hvor billederne opstår naturligt, tilsyneladende uden konstrueret tankevirksomhed.

Som akvarelmaler er han autodidakt, men Austin Corcoran debuterede som kunstner i Irland allerede i 1966. Da han bosatte sig i Danmark fik han kontakt til en kreds af kunstnere på Langeland, som gav ham stor inspiration, blandt andre Finn Winge Nielsen og Hans Kjær. I starten var han nødt til sideløbende at arbejde som bygningsmaler og kommerciel kunstner/illustrator samtidig med at han søgte ind på de store censurerede kunstudstillinger. Dette lykkedes, og han fik fodfæste i det danske kunstliv med udstillinger i en lang række gallerier og andre anerkendte udstillingssteder, også udenfor landets grænser. I 1995 blev han endda udnævnt til Årets Kunstner i Vestsjællands Amt. I dag har han skåret ned på de mange aktiviteter, men Austin Corcoran har stadig jævnligt udstillinger i det velansete kunstnerkollektiv "Huset i Asnæs", som han har været en del af siden 1985.